Валиться туча гримуча, студена,
Від блискавки грому горить небосхил,
Під градом трепече від жаху вселенна,
Земля умирає, збавляється сил…

Валиться туча і блискають громи,
Кривавляться небо, і гори, і лан,
І смерть скаженіє — гудуть хмароломи,
Вже всесвіт сповився в смертельний саван!

Над нами местна нависла десниця,
Все нищить до щаду таємний проклін,
Ми молимся, небо — студене, як криця!..
Поклін тобі, Боже, червоний поклін!

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.